

POLITISK ORIENTERING den 13. november:

1. del: Efter USA's midvejsvalg, vil Trump og demokraterne samarbejde om infrastruktur og bankopdeling?

Klik her for 2. del. om et møde med Hussein Askary torsdag den 29. november på Frederiksberg

Med formand Tom Gillesberg

Video 2. del om mødet med Hussein Askary den 29. november på Frederiksberg (2 min.)

Kinas økonomiske udvikling bidrager væsentligt til den globale økonomiske udvikling, udtaler dansk minister

STOCKHOLM, den 31. okt. 2018 (Xinhua)

Schillerinstituttet bringer her egen oversættelse af det kinesiske nyhedsbureau Xinhua's interview med dansk minister for udviklingssamarbejde, Ulla Tørnæs.

Kinas økonomiske udvikling bidrager væsentligt til den globale økonomiske udvikling, "Dette har gavnet os alle enormt", udtalte Ulla Tørnæs, dansk minister for udviklingssamarbejde, for nyligt i et eksklusivt interview til det største kinesiske nyhedsbureau, Xinhua.

Ordene faldt umiddelbart før hun tager af sted til Shanghai for at deltage i den kommende begivenhed 'China International Import Expo(CIIE)'.

Tørnæs vil – som særlig repræsentant for den danske statsminister – deltage i den første CIIE i Shanghai, der afholdes fra d. 5.-10. november 2018, hvilket i år også markerer 40-års jubilæet for Kinas reform og åbning.

"Som dansk minister for udviklingssamarbejde anerkender jeg først og fremmest Kinas store præstation med hensyn til at reducere fattigdommen og øge den kinesiske befolknings økonomiske velfærd," sagde Tørnæs, idet hun kommenterede betydningen af Kinas åbning.

"Det er ikke nogen nem opgave at opretholde høje økonomiske vækstrater i årtier, og at sikre at den økonomiske vækst gavner hele befolkningen i et land på størrelse med Kina og

med en befolkning på næsten 1.4 milliarder mennesker,” tilføjede hun.

“Kinas åbning og reformproces har givet muligheder for danske virksomheder”, sagde Tørnæs, og tilføjede at mange danske virksomheder har etableret sig i løbet af processen, og nu “betragter Kina som deres andet hjemmemarked”.

Desuden har “Kinas økonomiske udvikling bidraget væsentligt til den globale økonomiske udvikling, hvilket har gavnet os alle enormt.” sagde Tørnæs

“Med stor personlig fornøjelse” har Tørnæs planlagt at besøge Kina i begyndelsen af november, hvor hun vil have bilaterale møder i Beijing og – som repræsentant for den danske statsminister Lars Løkke Rasmussen – deltage i CIIE, som over et dusin danske virksomheder har registreret deres deltagelse.

“Danmark vil være til stede på CIIE med både en national og en kommerciel pavillon. Dette er en klar demonstration af vores engagement i samarbejdet med Kina, kommercielt og politisk”, understregede hun.

2018 markerer også tiårsdagen for etableringen af det omfattende strategiske partnerskab mellem Kina og Danmark. Og som Tørnæs ser det, er de bilaterale relationer er på et “alle tiders højdepunkt”.

“I løbet af de sidste 10 år er samarbejdet udvidet enormt, og dækker nu en bred vifte af sektorer, herunder sundhed, fødevarerikkerhed, energieffektivitet, miljøbeskyttelse, kreativ læring og innovation, forskning og universitetssamarbejde, handelsfremme, kulturudveksling, mv.” sagde hun.

“Kina er i dag vores sjette største eksportmarked, og vi håber på at øge det kommercielle samarbejde endnu mere,” sagde Tørnæs; “med hensyn til vores fremtidige samarbejde tror jeg, at vi har meget til fælles og kan opnå endnu mere sammen.”

Idet jeg ser fremad “forestiller jeg mig, at de næste 10 år vil styrke vores bilaterale samarbejde endnu mere til fordel for vore to lande, men jeg håber også, at de næste 10 år vil blive præget af et stærkt samarbejde mellem Kina og Danmark om at bidrage til at løse globale udfordringer og opnåelse af målene for bæredygtig udvikling”, tilføjede Tørnæs.

Finansielt sammenbrud truer, mens krig eller fred står på spil i det amerikanske midtvejsvalg

Leder fra LaRouchePAC den 11. oktober (EIRNS) – Verden er ved et vendepunkt, med et finansielt sammenbrud der tegner sig så tydeligt, at selv Den Internationale Valutafond advarer om en sandsynlig ny “stor depression”. Sammenholdt med den netop udgivne rapport fra IPPC (Internationale Panel for Klimaændringer), der kræver en folkemorderisk afindustrialisering og affolkning af planeten, så kunne behovet for en hastig forandring til et helt nyt paradigme ikke være mere tydelig, som Schiller Instituttets grundlægger og præsident Helga Zepp-LaRouche understregede i sin internationale webcast i dag.

“Der er brug for et nyt Bretton Woods-system; der er brug for Glass-Steagall; vi er nødt til at slippe af med kasino-økonomien; vi skal have kredit til finansiering af realøkonomien, og vi skal grundlæggende have et nyt kreditsystem til at finansiere investeringer på multinationalt

plan blandt alle verdens lande for at bringe verden ud af denne fare for en økonomisk depression” erklærede Zepp-LaRouche. Og tiden for handling er inde nu, på grund af det truende økonomiske sammenbrud og de samtidige bestræbelser fra det britiske imperiums side på at så økonomisk og politisk kaos, især i USA, hvor ‘pøbelens’ vold, finansieret af George Soros, i de seneste uger har haft til formål at udløse en “farverevolution” imod præsident Donald Trump for at sikre, at han ikke kan følge op på sit løfte om at have gode forbindelser til Rusland og Kina samt genindustrialisere USA.

Trump har korrekt sagt, at demokraterne er blevet “vanvittige og skøre”, hvortil Zepp-LaRouche tilføjede, at de voldelige drengestreger omkring bekræftelsen af dommer Brett Kavanaugh for Højesteret viser, at demokraterne har “mistet enhver sans for grænser! Dette er en helt hysterisk situation og meget farlig ... det geopolitiske etablisement gik helt amok. Faktisk optrappede de deres kampagne, både mod Rusland og Kina, på hidtil usete måder. Og dette er et spørgsmål om krig eller fred. Folk bør forstå, at demokraterne virkelig er blevet vanvittige i spørgsmålet om Rusland og også Kina, og at de ikke bør falde i denne fælde, fordi “det ville betyde tredje verdenskrig.”

Zepp-LaRouche påpegede, at de finansielle eliter selv efter sammenbruddet i 2008 ikke drog nogle konsekvenser af deres egne fejltagelser og fortsatte med den samme vanvittige politik, hvilket har skabt betingelserne for et nyt, værre, nedbrud, som bekymrer selv IMF’s administrerende direktør Christine Lagarde. Men chancen for at IMF “reformerer” sig selv er nul, advarede Zepp-LaRouche. “IMF er virkelig en bankerot organisation”, og det blev udtalt af min mand, Lyndon H. LaRouche, Jr., i 1975, da han foreslog at erstatte denne IMF med en international udviklingsbank, som ville give langsigtet kredit med lav rente til udviklingsprojekter i udviklingssektoren. “Hvis det var blevet gjort, ville vi ikke have et flygtningeproblem”, bemærkede Zepp-LaRouche. “Vi ville

have velstående lande over hele kloden; men nu med Den Nye Silkevej går politikken i den rigtige retning.”

I stedet fortsatte de imperialistiske bankfolk med “bare at pumpe penge ud – kvantitative lempelser. Og nu har centralbankerne grundlæggende opbrugt og udtømt alle disse instrumenter.” Deres forsøg på at tæske lande til underkastelse, som det gøres med Italien, vil komme til at give bagslag. “Jeg tror ikke man bør glemme, at begge den italienske regerings koalitionspartier, Lega og Five Star Movement-partiet, har Glass-Steagall – ikke kun på deres partiprogram – men også i koalitionsaftalen Hvis nogen udefra skubber dem ind i et sammenbrud, vil jeg ikke udelukke muligheden for ... eller rettere sagt er det ganske sandsynligt, at de vil indføre Glass-Steagall som selvforsvar ... der er brug for Glass-Steagall; vi er nødt til at slippe af med kasinoøkonomien ”

Virkeligheden er, at der “lige nu finder et oprør sted i hele verden ... imod denne forfejlede neoliberale politik” observerede Zepp-LaRouche. Opstanden er af en sådan karakter, at et politisk “jordskælv” er sandsynligt, når næste valg til Europa-Parlamentet finder sted til april. Men Zepp-LaRouche advarede om, at vi ikke kan vente til april, fordi “krisen er over os nu”.

Den netop offentliggjorte IPCC-rapport om at fjerne kul som brændstof fra planeten, er til dels en reaktion på dette oprør, men især “en desperat indsats fra imperiets styrker mod Trump ... især rettet imod Den Nye Silkevej, imod Bælt- og Vejinitiativet Og det er en indsats for virkelig at stikke en kæp i hjulet på denne dynamik,” forklarede Zepp-LaRouche. “Hele diskussionen om hvorvidt menneskets CO2-udledning forårsager klimaforandringer er fuldstændig absurd, men også meget farlig, for, som man kan se, er befolkningen hjernevasket.” Pointen er, understregede hun, “at dette intet har at gøre med reelle problemer. Dette er en massepsykose, og det drives af hedgefondene, af Wall Street, fordi handlen med

C02-udledningskvoter er kvaksalveri.”

Og “at pålægge en global kulstofafgift , som der også bliver presset på for, vil betyde, at de (globalisterne, red.) atter har et godt instrument imod national suverænitet, for når man engang er enig om, at de nationale økonomier skal underkaste sig krav med hensyn til deres C02-udledning, går man igen i retning af globalistisk øko-fascisme. Det er ikke videnskabeligt. Jeg synes det er det modsatte: Det er oligarkisk, og det er en indsats, der virkelig – efter min mening – primært er rettet mod Den Nye Silkevej, men naturligvis også mod Trump, imod Tyskland og mange andre lande.”

Og Zepp-LaRouche konkluderede: “Vi må have den modsatte tilgang: Vi skal være optimistiske om menneskets evne til at overgå til fusionskraft, at udvikle helt nye videnskabelige metoder til energi, sikkerhed for råvarer og rumrejser.”

Hvilket jammerligt cirkus! Tyskland har brug for en anden politik!

Af Helga Zepp-LaRouche, den 23. september 2018

Hvis man ved ”absurd teater” forestiller sig en fremstilling af retningsløse mennesker i en meningsløs verden, så oplever vi netop nu en gallaopførelse af den slags i Berlin. Skandalen om den forhenværende efterretningschef Maassen demonstrerer at

han som tak for sin blindhed på det højre øje, skal styrtes ned fra karrierestigen. Seehofers hensynsløse adfærd og Merkels og Nahles forveksling mellem egen magt og samfundets vel, viser med al tydelighed, at eliten i Berlin befinder sig i den forkerte film. De handler ud fra et manuskript om virkeligheden, der kun befinder sig i deres eget hoved og hverken har noget at gøre med den almindelige befolknings virkelighed eller de strategiske udviklinger. Hvis ikke Tyskland skal tage alvorlig skade, har vi brug for en anden politik så hurtigt som muligt.

Når Seehofer udnævner migrationen til "alle problemers moder", så er han og det geopolitiske, nyliberale mønster, som han foretræder, selv "oldemoderen til alle problemer". For der ville ikke eksistere en flygtningekrise i denne form, hvis ikke Bush, Obama, Blair og Cameron havde ført krige i Sydvestasien baserede på løgne, hvis folkeretsstridige karakter aldrig er blevet kommenteret af den tyske elite. Et slående eksempel på denne medskyldighed er det af økonomiminister Altmeyers uhørte salg af nye våbensystemer til Saudi-Arabien, der netop er i gang med en tilintetgørelseskrig mod Yemen. Hvis verden skal bestå, så bør dette have et folkeretsligt efterspil!

Og denne krise ville ikke have udviklet sig under denne form, dersom Europa havde distanceret sig fra kolonimagternes politik og fra den internationale valutafonds efterfølgende politiske krav. Hvis Europa i de forløbne årtier havde gennemført samme politik for industrialisering af Afrika, som Kina påbegyndte for omkring ti år siden, så havde de afrikanske flygtninge ikke haft nogen grund til at forlade deres hjemlande.

I betragtning af disse realiteter er teateret i Berlin ikke blot absurd, men også afskyeligt: Maassen i rollen som ræven, der vogter gæs, Seehofer som elefanten i porcelænsbutikken, der ikke tænker på dagen i morgen, Merkel som dronningen, der bliver mindre og mindre, og Nahles som et mareridt for Kurt

Schumacher og Willy Brandt, der må vende sig i graven. Hvilken komedie! Og så oven i dette Nahles som opfinder af en ny olympisk disciplin: baglæns roning!

Det er symptomatisk, at en gennemført kyniker som Spiegel-journalisten Jan Fleischhauer sætter fingeren på det ømme punkt: Under overskriften "feministisk porno i stedet for proletariatet" skriver han, at SPD-ledelsen for længst har mistet deres vælgere af syne. SPD i Berlin og deres ungdomsorganisation krævede, at den slags pornofilm skal være "afgiftsfrie, blivende og billige" og derfor skal de optages i fjernsynskanalerne ARD's og ZDF's samlinger af film. Dette er ganske simpelt vanvittigt! Det burde stå klart for enhver, at hele det venstreliberale-grønne udbud af SPD-temaer, der fuldstændigt overser de tidligere SPD-vælgere eksistentielle problemer – såsom huslejepriser, fattigdom i alderdommen, et uretfærdigt sundhedssystem og mangel på fremtidsperspektiver – er grunden til, at SPD har mistet ti millioner vælgere siden 1988.

Det virkelige problem er, at Seehofers, Merkels, Nahles osv. adfærd har øget politikerleden her i landet endnu nogle grader. Hændelserne i Chemnitz og andre overgreb kaster umiskendeligt skyggen fra Weimarrepublikken op på væggen. Desværre kan man ikke længere nægte, at fascismen nu her kun 73 år efter anden verdenskrigs afslutning atter kan blive en fare. Efter at Vesten i februar 2014 understøttede Nazi-kupmagerne i Kiev, hvor Tyskland også deltog i et vist omfang, om end det fik tak af Victoria Nuland med ordene "Fuck the EU" – advarede præsident Putin om, at dette ville fremme fascistiske bevægelser i hele Europa. Desværre er det dette, vi oplever lige nu.

Et væsentligt ansvar for den nuværende krises opståen bæres af de gængse medier, der for længst er hørt op med at fremdrage sandheden, sådan som for eksempel Seymour Hersh gjorde det med My Lai-massakren eller Robert Parry om løgnene om præsident Assads angivelige brug af kemiske våben. I stedet for har

disse medier gennem længere tid leveret beretninger om regimeskift for mindre velsete regeringer, forherliget betalinger til terrororganisationer som "humanitær hjælp" eller med gennemført negative beretninger skabt fjendebilleder af Rusland eller Kina, alt efter som det passer ind i Vestens geopolitiske hensigter.

Og samtidig er EU i gang med at forstærke de centrifugale kræfter i Europa; de nyeste eksempler er Bruxelles' angreb på Polen og Ungarn – hvad der i det sidstnævnte eksempel blot har opmuntret Orban til at aflægge et meget mere velmodtaget besøg i Moskva. Og præcis fem år efter begyndelsen på Kinas silkevejsinitiativ, som i mellemtiden for længst har inddraget størstedelen af menneskeheden i et nyt paradigmes dynamik om samarbejde til gensidig fordel, så kommer EU med sit modsvar til Den nye Silkevej med en ny måde at forbedre sammenhængen med Asien på grundlag af klare "regler". EU's udenrigsminister Mogherini hævder, at hun har besøgt 20 lande i Asien, der alle har vist større interesse for det europæiske forslag om forbedrede forbindelser end for samarbejde med den kinesiske Silkevej. Det kunne være interessant at erfare, hvilken planet de 20 lande ligger på, for de allerfleste stater i Eurasien har længe arbejdet sammen med Kina og Rusland til deres egen fordel.

Kina reagerede derimod på EU's fremstød på sin sædvanlige vis med forslag om samarbejde til gensidig fordel og hilste det europæiske initiativ velkomment: man burde række hinanden hånden og arbejde sammen om udbygningen af den eurasiske infrastruktur, hvor EU og Kina burde optræde som partnere og ikke som rivaler.

Det, der gælder for Eurasien, gælder så meget desto mere for mulighederne for Europas samarbejde med Kina angående udviklingen af Afrika. Således skriver professor Nader Habibi fra Brandeis-universitetet i China Daily, at trods Europas påstand om at være dets vigtigste handelspartner, så har Afrika øjensynligt ikke udviklet sig økonomisk, men i

modsatning hertil åbner Kinas engagement muligheden for at skabe millioner af arbejdspladser. Kinas økonomiske aktiviteter i Afrika er derfor ubetinget i Europas interesse, hvis det vil se en virkelig løsning på flygtningekrisen. Den nye italienske regering er allerede i fuld gang dermed. Finansminister Tria og statssekretæren i handelsministeriet Michele Geraci skulle lige have underskrevet en hensigtserklæring med Kina om at samarbejde om industrialiseringen af Afrika for at overvinde flygtningekrisen.

Økonomiminister og vicesstatsminister Di Maio udtrykte sin glæde over, at Italien som det eneste europæiske land fører langt fremskredne forhandlinger med Kina om Den nye Silkevej, der sandsynligvis kan afsluttes før årets udgang, Han sagde: "Den mand, der indførte Kina i Europa, var italiener, og det er en usædvanlig mand: Marco Polo... Ligesom Marco Polo vil jeg gå helt ind for Den nye Silkevej, for som den kinesiske vicesstatsminister Hu (Chunhua) sagde i går, så ankommer Silkevejen til Rom, og Italien kan ikke andet end at være en fundamental partner i Kinas initiativ om det økonomiske bælte."

Dette burde være en inspiration for os her i landet. Hvad vi har brug for her i Tyskland, er en ny kombination af kræfter, der uforstyrret af den nu ikke mere helt så store Store Koalitions tilbagetrækningsvanskeligheder sætter en ny politik på dagsordenen for samarbejde med Kina og Rusland til løsning af de vigtigste strategiske udfordringer. I stedet for at modtage fortsatte afslag fra de nordafrikanske stater, der vægrer sig ved at opføre koncentrationslejre for afrikanske flygtninge, og at ødelægge EU's ry helt gennem Frontex's voldsomme fremfærd mod bådflygtninge i Middelhavet – hvad der allerede i stor udstrækning er sket – , så burde vi hellere straks gå ind på Xi Jinpings tilbud om at industrialisere det afrikanske kontinent i samarbejde med Kina.

Det, der helt mangler i den nuværende tyske politik, er en storslået vision for menneskehedens fremtid, og netop sådan én har Kina sat på dagsordenen i fem år. Den nye Silkevejs ånd har for længst grebet størstedelen af denne verdens lande: Ideen om en hidtil uset arbejdsdeling i gensidig interesse og for udformningen af en fremtid, der ikke blot overvinder fattigdommen på hele planeten på kort tid, men muliggør udviklingen af hvert enkelt menneskes muligheder her på Jorden.

Det, der er brug for nu, er mennesker her i landet, der er i stand til at hæve sig højt op over de ovennævnte politikeres smålighed, mennesker der praktiserer en selvstændig tænkning frem for at tænke ligesom alle de andre, og mennesker som ikke overdrager Tysklands skæbne til grupperinger, der har haft deres chance og ikke har brugt den.

Der er al mulig grund til optimisme – men der må handles. Vi har mundheldet: "Den nye Silkevej bliver til Verdenslandsbroen!"

NYHEDSORIENTERING SEPTEMBER- OKTOBER 2018:

Et nyt paradigme for udvikling//

Opdel Danske Bank

Indeholder: "Afslutningen på kolonialismen: En ny fælles fremtid for menneskeheden", Helga Zepp-LaRouches hovedtale ved Schiller Instituttets konference i New York: "Hen imod en fire-magt-aftale for et 'Nyt Paradigme' for udvikling" den 13. september, 2018.

Opdel Danske Bank: "Hvorfor en Glass/Steagall-bankopdeling ville løse finanskrisen og ødelægge Wall Street og 'City of London'" af Tom Gillesberg.

Download (PDF, Unknown)

Stormagtssamarbejde for at vende tilbage til de westfalske principper

Leder fra LaRouchePAC sept. 26 2018—Den igangværende generalforsamling i FN i New York er ved at blive et vigtigt forum for en tilbundsående drøftelse af de afgørende ideer om ledelse, som er nødvendig for at sætte en stopper for æraen med britisk geopolitik og globalisering, og frem for alt for at fastlægge principperne for fysisk økonomi, der kræves for menneskehedens overlevelse.

Ikke mindst det vigtige input fra LaRouche-bevægelsen – både i gaderne udenfor FN og blandt de delegationer, der er indenfor – af LaRouches videnskab om fysisk økonomi og hans opfordring til oprettelsen af et nyt Bretton Woods gennem en konkursbehandling af det nuværende døende system.

Som en del af denne diskussion havde Kinas halvofficielle Global Times i går en leder om præsident Donald Trumps tale til FN's generalforsamling, der roste hans forsvar for national suverænitet, men tilføjede at dette skal gå hånd i hånd med lighed mellem suveræne stater. "Historisk set blev begrebet suverænitet og lighed blandt nationer født på samme tid i Den Westfalske Fred, en fredsaftale der først indførte og sikrede lighed af national suverænitet," bemærkede lederen.

En anden leder i de kinesiske medier, i China Daily, omtalte nødvendigheden af USA og Kinas samarbejde om at skabe en win-win fremtid for hele menneskeheden, og understregede at den reelle fare med gengældelses-handelssanktioner og andre konflikter ikke er detaljerne i hvert enkelt problem, men "det stigende dræn af gensidig velvilje", som de forårsager. Dette er et punkt som Helga Zepp-LaRouche gentagne gange har understreget i forholdet mellem USA og Kina: at det nære samarbejde, skabt af Trump og Xi Jinping, er af afgørende betydning for at løse den strategiske krise, og at begge sider må kæmpe for at bevare det – især med Trump i skudlinjen af et igangværende britisk kupforsøg.

Zepp-LaRouche understregede også i dag i hendes ugentlige tysksprogede webcast, at den farligste akilleshæl i hele den strategiske situation fortsat er det fallerede derivat-tyngede transatlantiske finanssystem, som kan implodere når som helst. Det er derfor endnu mere presserende, understregede hun, at ledere af alle nationer forstår, at virkelig rigdom ikke er aktiemarkedet eller andre finansielle instrumenter, men snarere at reel fysisk-økonomisk rigdom skabes af menneskesindets kreative evner, på en måde der er unikt forklaret af Lyndon LaRouche.

‘Singapore-Modellen’ med stormagtssamarbejde for fred og udvikling lever i bedste velgående; det gør London ikke

Leder fra LaRouchePAC 21. september 2018 – Hvert hjørne af planeten bliver nu revet med af den politiske, økonomiske og kulturelle forandring, som Kinas Bælte og Vej-Initiativ har igangsat – og de ideer der ligger til grund for denne politik.

Det sker på den koreanske halvø, hvor den sydkoreanske præsident Moon Jae-ins tre dages besøg i Nordkorea er ved at føre til nye gennembrud for fred og udvikling, i hvad der formentlig var verdens farligste brændpunkt, før præsident Trump og formand Kim modigt mødtes i juni 2018 og iværksatte, hvad Helga Zepp-LaRouche kalder “Singapore-Modellen”.

Det er på vej i Europa, hvor Italiens regering – fra Beijing – har meddelt at: “Vi er meget glade for at være det eneste G7-land, der har gennemført så avancerede forhandlinger om Bælte og Vej-Initiativet”, og at de planlægger at få forhandlet en aftale med Kina på plads, inden året er omme. Og hvor Ungarns premierminister Viktor Orbán “gav EU fingeren” ved at rejse til Moskva for at mødes med den russiske præsident Vladimir Putin.

Det er i gang i Mellemerika og Caribien, hvis nationer bruger Kinas samarbejde med Afrika som en model for, hvad de håber at opnå, når de deltager i Bælte og Vej-Initiativet. Det foregår også i USA, selvom de involverede oftest ikke genkender sammenhængen. Da Donald Trump besejrede Hillary Clinton, det britiske etablissemments ophøjede efterfølger til

Barack Obama, karakteriserede Lyndon LaRouche straks dette som en international udvikling – ikke en national – det var en del af den samme globale proces, der havde ført til Brexit-afstemningen i Storbritannien. Til trods for den mest ondsksfulde løgnagtige kampagne mod det amerikanske præsidentskab siden fængslingen ved lynjustits og falske anklager af Lyndon LaRouche i 1989, væltede Donald Trump skakbrættet ved at oplyse, at han ville frigive de dokumenter, der vil bevise det britiske fingeraftryk bag hele kupforsøget imod ham. Hvert træ i skoven kunne falde, efterhånden som disse dokumenter kommer frem i dagens lys: Hele det britiske kontrolapparat over USA, som har været på plads siden mordet på JFK og tidligere, kunne meget vel blive afmonteret.

Er det en overraskelse, at der er udbrudt fuldstændig politiske krigsførelse i Washington og i udenlandske hovedstæder for at forsøge at stoppe Trump fra at handle? Kan det undre, at Storbritannien og dets medsammensvorne lancerer bølge efter bølge af sanktioner og angreb på Rusland og Kina for at forsøge at bringe dem til standsning, eller i det mindste forhindre Trump i at arbejde med disse regeringer? Er det en overraskelse, at de liberale medier er drevet til vanvid for at blokere for nogen rigtige nyheder om Trumps frigivelse af hemmeligt stemplede dokumenter, eller om Korea, eller Bælte og Vej-Initiativet, med endeløse pornografiske fortællinger om dommer Kavanaugh's påståede ungdommelige sidespring?

Men allermest alarmerende for den britiske imperialistiske tankegang, er spredningen af de ideer, der ligger til grund for den nye globale renæssance, som er etableret omkring Den nye Silkevej. Hvad er disse ideer? De blev kortfattet udtalt af den kinesiske præsident Xi Jinping i sin tale den 25. juli til BRICS-topmødet: "Videnskab og teknologi, som de primære produktive kræfter, har givet uudtømmelig fremadrettet kraft til den menneskelige civilisation I den igangværende nye runde af videnskabelig og teknologisk revolution og industriel

transformation vil nye ting uundgåeligt komme frem og erstatte det gamle ... I lyset af nye muligheder og af ny videnskab og teknologi, har hvert land lige rettigheder til udvikling. De, der ikke holder sig ajour med tendensen i tiden, vil sakke bagud og blive irrelevante.”

Ingen kyndige borgere kan undlade at genkende aftrykket fra Lyndon LaRouches tankegang og et halvt århundrede af strategiske interventioner i sådanne formuleringer. Tilbage i 1983 skrev LaRouche i sin banebrydende sønderlemmende afvisning af Romklubbens forfalskede “grænser for vækst”, offentliggjort under titlen “Der er ingen grænser for vækst”:

“Mennesket er fundamentalt forskelligt fra dyrene ... Mennesket har potentialet til fornuft, evnen til at gøre kreative opdagelser, der fremmer dets videnskabelige erkendelse og omdanner sådanne videnskabelige fremskridt til teknologiske fremskridt. Vi er i stand til at opdage, med stigende perfektion, de lovlige universelle principper, som bestemmer universel skabelse, og at mestre naturen med stigende kraft.”

Dette er dagens strategiske tema.

**Skriv under!: Appel for et
Nyt Bretton Woods
kreditsystem;**

Lederne for USA, Rusland, Kina og Indien må handle!

Del gerne linket:

http://international-schillerinstitute.nationbuilder.com/nbw_petition_danish?recruiter_id=2945

POLITISK ORIENTERING den 23. august 2018:

Trump og USA må sammen med Kina, Rusland og Indien etablere et nyt Bretton Woods fastkurs kreditsystem

Med formand Tom Gillesberg

Video:

Lyd:

Stop det britiske angreb på præsidenten, og gør en ende på Londons pengesystem

Leder fra LaRouchePAC d. 20. august: Blot uger fra det vigtige amerikanske midtvejsvalg, har vi afsløret de amerikanske aktører i 'Russiagate'-kupforsøget mod præsident Trump – hos FBI, i justitsministeriet, blandt lederne af overvågningsstaten såsom John Brennan – så grundigt, at de kan ende med at blive retsforfulgt for forbrydelser begået i forbindelse med deres "undersøgelse". Den juridiske snigmorder Robert Mueller ser i stigende grad desperat ud i sine bestræbelser på at lokke præsidenten i en fælde, og udarbejde en betænkning der lægger op til, at den nye Kongres skal afsætte ham.

De britiske bagmænd for dette kup, med undtagelse af den radioaktive MI6-officer Christopher Steele, er imidlertid stadig skjult for det overvældende flertal af amerikanerne. Disse er lederne for MI6 og GCHQ – den britiske forløber til NSA – der, fra det øjeblik Donald Trump overvejede at gå ind i præsidentkampen, bad de amerikanske efterretningstjenester og politiske cirkler om at stoppe ham, fordi han kunne engagere sig i stormagtsamarbejde med Rusland og Kina. I denne proces har de, som præsidenten sagde søndag, skabt en rasende ny "McCarthyisme" i Amerika.

Londons monetære system, som ved at ødelægge præsident Roosevelts Bretton Woods-system, atter gjorde byen til verdens mest fremtrædende finanscenter, har ikke frembragt andet end afindustrialisering og frihandel i USA og Europa og konstante gældskriser rundt om i verden. Det er i krise nu igen, forklædt som en "valutakurs-krise i de fremvoksende markeder"

(‘emerging markets’ –red.).

Vi forsvarer præsidentskabet, indtil Mueller er endeligt besejret, fordi det, i den finanskrisen der nu er under opsejling, med præsident Trump er muligt, med en akut tilbagevenden til en Glass-Steagall bank-reorganisering. Samarbejde med andre stormagter og BRICS-lande for at udstede store kreditter til nye infrastrukturprojekter er muligt med præsident Trump. Selv et {seriøst} angreb på briternes frihandelssystem ved at afskære muligheden for valutaspekulation og vende tilbage til principperne for FDR's Bretton Woods-system, er muligt, hvis der eksisterer et samarbejde mellem præsident Trump og lederne af Kina, Indien, Rusland og andre større økonomier.

Vi forsvarer præsident Trump mod det britiske angreb, for at gøre en ende på det forfejlede britiske monetære system og indføre Lyndon LaRouches “fire love” for at genskabe kreditsystemet under Bretton Woods.

Præsident for Schiller Instituttet, Helga Zepp-LaRouche, sagde i et webcast d. 17. august: “Gennem årene har min mand gentagne gange opfordret til en reetablering af Bretton Woods-systemet for at vende tilbage til en økonomi efter Hamiltons principper, at vende tilbage til et kreditsystem for dybest set at udslette kasinoøkonomien, slippe af med derivat-boblen og overgå til national bankvirksomhed; at have suveræne regeringer til at stå for kreditudstedelsen, og dernæst have et internationalt kreditsystem ... Senere specificerede han det mere, og sagde at den eneste kombination af lande, der har magt til at afvikle det britiske imperialistiske finanssystem baseret i City of London og Wall Street, ville være en fire-magts kombination bestående af USA, Rusland, Kina og Indien.

Så vi har skrevet denne nye appel, som faktisk er en opfordring til lederne af disse fire lande, ikke for at udelukke andre, men for at lade disse fire lande være den centrale gruppe af nationer, som kunne udforme et nyt Bretton

Woods-system, og sidenhen kunne invitere andre; og alle lande, der gerne vil slutte sig til, ville være velkomne til at deltage.

Se, det haster. Der er mange mennesker der siger, at den næste økonomiske storm vil ramme godt og vel inden midtvejsvalget. Der er mange analytikere der siger, at Federal Reserves "tapering" – den såkaldte renteforhøjelse – skal stoppes hurtigt, fordi den er ved at få gældsboblen til at eksplodere. Instituttet for International Finans i Washington har netop offentliggjort tal der viser, at Verdens samlede gældsætning har nået 247,2 billioner \$, og det er en stigning på 11,1 % indenfor bare det sidste år. Så vi sidder på en krudttønde, og alting kan i princippet udløse et sammenbrud af boblen der, hvis den ikke bliver behandlet, vil medføre fare for økonomisk kaos med uforudsigelige konsekvenser...

Vi ønsker at foretage en verdensomspændende mobilisering af hvert enkelt land, enhver magt, enhver person på planeten, til at appellere til disse ledere – nemlig præsident Trump, præsident Putin, præsident Xi Jinping og premierminister Modi – om at foretage denne handling; og helst at bruge FN's generalforsamling, som vil starte i september, til at sætte dette på dagsordenen."

Erstat 'London-dollaren' med Nyt Bretton Woods før valutakrisen eksplodere

Leder fra LaRouchePAC d.19. august: For ti år siden, da det globale finanssystem var i færd med at bryde sammen, sagde grundlægger af *EIR*, Lyndon LaRouche, i en webcast: "Det

nuværende internationale monetære system kan ikke reddes. Hvis man forsøger på at redde det, vil man miste planeten.”

Nu, ti år senere, har centralbanker – der har trykt 14 billioner \$ i nye bankreserve-penge for at forsøge at redde det monetære system – således effektivt afstedkommet en ny international ‘valutakrise’, der leder i retning af bølger af ‘defaults’ (misligholdelse –red.) på selskabs- og statsgæld, bankfallitter og det der er værre – værre end i 2008. Den misledende betegnelse ‘den tyrkiske krise’ maskerer en tredobling af global virksomhedsgæld siden 2010, med 75 % af den samlede gældsudvikling i de såkaldte ‘avancerede’ lande, hvis reelle lønninger og levestandard er faldet siden 2008 på tværs af Europa og Latinamerika og i USA. Den kan ikke betales tilbage. Som LaRouche sagde dengang: “Man må vælge: Udskift systemet eller få en ny planet ...

Vores mål må være at opmuntre lederne for mindst fire stormagter – USA, Kina, Rusland og Indien – til at føre an i at vende tilbage til Bretton Woods-systemet, der blev påbegyndt af Franklin Roosevelt i 1944. Dette var, som LaRouche sagde i broadcastet den 18. november 2008, et kreditsystem, ikke et monetært system.

Det står klart, hvad det monetære system har været, siden Bretton Woods i 1971-73 blev erstattet af et system med ‘flydende satser’: Skabelsen af enorme mængder af dollars i London og Londons ‘offshores’ gennem eurodollar- og petrodollarmarkederne, til trods for at det var meningen, at dollaren skulle være den internationale reservevaluta. 5 billioner \$/dag i spekulative valutatransaktioner. London er igen verdens finansielle center, med hovedvægten lagt på spekulativ aktivitet på bekostning af reelle økonomiske investeringer, og yderligere faldende levestandard, både op til og efter krakket i 2007-08.

Hvad et Nyt Bretton Woods-‘kreditsystem’ betyder, er også klart: En fast vekselkurs, et guldreservesystem, som

kanaliserer en international strøm af kredit fra industrielt udviklede lande til udviklingslande og eksporterer kapitalgoder til sidstnævnte "til formidling af teknologi; hvorledes? Ved forbedring af infrastrukturen ... hvilket er nødvendigt for at gøre det muligt at forbedre produktiviteten af arbejdskraften med en vis grad af færdigheder."

Dette er blevet påbegyndt af Kinas Bælt- og Vej-Initiativ, som tydeligt har vist forskellen mellem udstedelse af *kredit*, og udstedelse af centralbank-penge, bankreserver.

Nu hvor nationerne, der er blevet påvirket af krisen, diskuterer handel i nationale valutaer, skal de fire nøglemagters ledere gøre springet til et Nyt Bretton Woods. Den internationale appel, som netop er blevet lanceret på Schiller Instituttets hjemmeside, opfordrer dem til at gøre dette:

https://schillerinstitute.nationbuilder.com/nbw_petition

Som LaRouche sagde om dette presserende projekt: "Vi kan skabe et nyt kreditsystem blandt nationer, som jeg tror – hvis USA, Rusland, Kina og Indien enes – de fleste nationer i verden gerne vil tilslutte sig, især i betragtning af alternativet. Og derfor kan vi skabe et nyt verdenssystem, et nyt kreditsystem, i modsætning til et monetært system. Og under disse betingelser kan vi fortsætte med at udstede kredit i stor skala til genopbygning af verdens fysiske økonomi. Vi kan organisere en genopretning af samme type, som vi gennemgik under Præsident Franklin Roosevelt tilbage i 1930'erne og 1940'erne. Og det vil vi ikke afvige fra, tænker jeg, når først vi har gjort det."

Videoer fra vores musikalske dialog mellem kulturer koncert den 27. juni 2018 i København

Se videoerne her.

POLITISK ORIENTERING den 26. juli 2018:

BRIKS-topmøde i Sydafrika: Kina viser Afrika vejen ud af fattigdom

Se også 2. del.

Med formand Tom Gillesberg

Video 2. del 5 min.:

Lyd:

Øjeblikket for forandring er inde

Leder fra LaRouchePAC, 19. juni, 2018 – To aktuelle begivenheder viser vejen for, hvordan det Nye Silkevejsparadigme er midlet til at overvinde det, der i øjeblikket piskes op i det transatlantiske område som en uundgåelig, uløselig strid: migrantkrisen og handelskrigen.

For Amerikas vedkommende mødtes i dag den bolivianske præsident Evo Morales med præsident Xi Jinping i Beijing, hvor de underskrev forpligtelser til et Bælte & Vej-samarbejde mellem Bolivia og Kina. Morales sagde, at det ville betyde økonomisk udvikling og fred på hele kontinentet. I Kina er der ligeledes en delegation fra den Dominikanske Republik, som konfererer om økonomiske projekter og erhvervsliv i Caribien. Generelt i hele Sydamerika kan denne aktivitet – sammen med en besejring af narkoforbrydere – afslutte den fattigdom og livsfare, der driver millioner af mennesker til at flygte fra deres hjemland. I øjeblikket lever 200 mio. ud af de 650 million-plus mennesker i Latinamerika og Caribien i fattigdom, hvilket alt sammen kan ændres.

For det andet, så arbejder den japanske regering med detaljerne for det første samarbejde nogensinde med Kina om joint ventures i tredjelande, inden for Bælte & Vej-rammen. I denne uge talte premierminister Shinzo Abe om, hvordan Japans »infrastruktureksport« kan udføres på samarbejdsbasis. En særlig arbejdsgruppe arbejder på at udvælge prioriterede projekter. Dette er et arrangement for et kraftcenter.

At fremtvinge et skifte i USA og Europa til dette Nye Silkevejsperspektiv er ikke en utopisk drøm. Forandring er mulig. Øjeblikket er nu. Singapore-tomødet er modellen – reelt, ikke hypotetisk – for at bryde med fortiden og bestemme fremtiden.

Helga Zepp-LaRouche, der i dag gennemgik situationen, understregede, at vi har det største potentiale for forandring, siden Berlinmurens fald. Et nyt system går frem i Asien, Afrika og begynder i Latinamerika. Vi må knække situationen i det transatlantiske område. Verden har et presserende behov for den nye model for relationer mellem nationer.

Zepp-LaRouche sagde, at der i Europa er en voksende erkendelse af, at det vestlige, neoliberale system totalt er slået fejl. Se engang på, hvad man kommer med som »løsninger« på migrantkrisen, som f.eks. at bygge interneringslejre i Nordafrika, som præsident for Europarådet Donald Tusk siger. Den tyske regering i særdeleshed er fortsat i krise over dette, med kansler Angela Merkel, der har en deadline på to uger til at komme med nogle svar, men hun og andre i eliten er ikke villige til at acceptere, at en ændring i principperne er nødvendig. Dette er en moralsk krise.

I USA i dag udstilledes denne samme, umoralske holdning, da Demokrater iscenesatte udbruddet af en handling på vegne af bekymring for migranter, med det formål at forstyrre kongreshøringen, hvor Justitsministeriets generalinspektør forklarer, hvordan det korrupte FBI handlede ulovligt imod præsident Donald Trump. Se LaRouchePAC's nye erklæring fra 19. juni om dette, *»Child Abuse Hypocrites! What Evil, Genocidal Twaddle«*

(Hyklere om overgreb mod børn! Hvilket ondt, folkemorderisk vrøvl), som, blandt andre koncepter, påpeger, at disse samme Demokrater støtter svøben med legalisering af narkotiske lægemidler/narkotika, der dræber folk.

Helga Zepp-LaRouches nye, politiske programdokument, der nu cirkuleres på mindst otte sprog, er et stærkt fremstød for det nødvendige, politiske skifte, her og nu: *»Der skrives nu historie i Asien! EU-topmødet må følge Singapores eksempel!«*

Foto: Den kinesiske præsident Xi Jinping er vært for en velkomstceremoni for den bolivianske præsident Juan Evo Morales Ayma i Folkets Store Hal i Beijing, 19. juni, 2018. Xi Jinping førte forhandlinger med Juan Evo Morales Ayma tirsdag. (Xinhua/Yin Bogu)

Kinas Bælte & Vej-projekter vokser i Europa

19. juni, 2018 – Ved årets begyndelse vandt et kinesisk konsortium under ledelse af China Road & Bridge Corp. udliciteringen af opførelsen af første fase af Peljesac-broen og dens tilkørselsveje, et stort infrastrukturprojekt i Kroatien, iflg. en udførlig rapport fra *Xinhua* om »B&V styrker win-win-partnerskab mellem Kina og Europa mod global usikkerhed«. »Projektet er af langsigtet, strategisk betydning for hele landet«, sagde den kroatiske premierminister Andrej Plenkovic ved underskriftsceremonien den 23. april og sagde desuden, at det ville hjælpe Kroatien med at blive territorielt integreret. »Jeg er overbevist om, at dette projekt vil give et stort indhold til den fremragende relation, vi allerede har mellem Kina og Kroatien, og dette er et konkret, økonomisk bidrag hertil«, sagde premierministeren til *Xinhua*. Minister for hav, transport og infrastruktur Oleg Butkovic kaldte byggeriet af Peljesac-broen det »førende projekt« i Kroatien.

I Spanien satte udenrigsministeriet for nylig fokus på Bælte & Vej Initiativet i sin rapport, »En strategisk vision for Spanien i Asien: 2018-2022«, som anser initiativet for en stor mulighed for en dybtgående forbindelse til det lovende, asiatiske marked. Under et møde med den kinesiske

statsrådgiver og udenrigsminister Wang Yi 17. maj, sagde kong Felipe VI, at initiativet er af stor betydning for regional og global udvikling og fremgang, og at Spanien vil deltage mere aktivt i det.

I Polen planlægger det kinesiske selskab Guo Tai Rong, en af verdens største leverandører af elektrolytter til litium-ion-batterier, at bygge en fabrik for dets flagskibsprodukt i den sydvestlige landsby Godzikowice. »Den kinesiske investors fabriksprojekt i Godzikowice er et element i strategien for at støtte udviklingen af industrien for elektriske køretøjer i vort land«, sagde Krzysztof Senger, vicepræsident for det Polske Investerings- og Handelsagentur. Ifølge Senger vil projektet, på længere sigt, bevirke en forøget popularitet for elektriske køretøjer på polske veje og følgelig en stor forbedring af luftkvaliteten i landet.

Græsk parlamentsformand Voutsis på femdagesbesøg til Kina

18. juni, 2018 – Formand for det græske parlament fra det regerende Syriza-parti, Nikos Voutsis, rejser 18. juni til Beijing i fem dage for forhandlinger med kinesiske regeringsfolk for at styrke bilaterale, politiske og økonomiske relationer, især i sammenhæng med Bælte & Vej Initiativet.

I et interview med *Xinhua*, der blev udgivet på engelsk af Greek Observer-portalen forud for hans afrejse, sagde Voutsis: »Vi har fremragende relationer som folkeslag og lande, især i de seneste år i finans- og handelssektoren. Vi er overbeviste

om, at vi udgør en bro mellem Europa og Kina for økonomien såvel som for kulturen«.

Voutsis udtalte, at, i sammenhæng med det kinesisk-græske strategiske partnerskab og Bælte & Vej Initiativet, har Grækenland og Kina i de seneste år gjort betydningsfulde fremskridt mht. deres samarbejde inden for mange sektorer, men mere kunne opnås. Indblanding fra EU's side er det eneste, der forhindrer de græsk-kinesiske relationer i at udvikle sig endnu hurtigere, end de nu gør, sagde han til *Xinhua*: »Grækenlands kurs og indsats for sine relationer med Kina er ikke uforstyrret. Der er nogle forhindringer, der ligger iboende i EU-regler, og som ved flere lejligheder er forstørret i forhold til den 'trussel', som nogle europæere føler, Kinas rolle udgør. Vi er nu meget godt bekendt med de grænser, EU tillader i relationer, der ellers kunne udvikle sig meget hurtigere, og i større udstrækning«, sagde han.

»Jeg er meget optimistisk mht., at hele Europa, og især Balkanlandene og vores land, ville være åben og støtte denne betydningsfulde, strategiske plan, der også vedrører andre kontinenter, således, at der kommer en aftale om handelsbetingelser, men også om kulturelle produkter og mellemfolkelige udvekslinger«, sagde han.

»Vi er i færd med at konsolidere vores relation med nabolandet, F.Y.R.O.M. [Den tidligere jugoslaviske republik Makedonien], gennem en aftale, der har et perspektiv og også er med til at åbne vejen for Bælte & Vej, også for handel«, sagde Voutsis. »Disse træk er ikke tilfældige«, med henvisning til aftalen af 17. juni mellem Grækenland og F.Y.R.O.M. om at afslutte den årelange navnestrid.

Foto: Nikos Voutsis er formand for det græske parlament siden 2015 og var forud indenrigsminister fra januar til august 2015 i Tsipras' første regering.

Et ekko af Helga Zepp-LaRouches EU-topmøde-appel i Kinas Global Times

18. juni, 2018 – Den kinesiske avis *Global Times* udgav i dag en kronik, *Neocolonial Europe Behind Aquarius' Fate* (*Neokoloniale Europa bag Aquarius' skæbne*), om EU-krisen over afrikansk migration. Den italienske forfatter, Orazio Maria Gnerre, kender Lyndon og Helga LaRouches arbejde. Hans slutafsnit indeholder vigtige elementer af Helga Zepp-LaRouches appel fra 16. juni om, at et samarbejde mellem EU og Kina omkring udviklingen af de afrikanske nationaløkonomier bør være emnet på EU-topmødet 28.-29. juni – »Princippet fra Singapore-topmødet«.

Gnerre skrev, »De simple løsninger, som de to sider, regeringen og oppositionen, fremlægger, er imidlertid desværre ikke passende. Blokade af havne vil være nytteløst, hvis afrikanske lande fortsat er underudviklede i økonomiske og overstrukturelle termer og vil fortsætte med at være krigsskuepladser. Det er ikke muligt at eksportere alle Afrikas indvånere, hverken til Italien eller til Europa, i betragtning de blotte demografiske dimensioner.

Løsningen, som de europæiske vælgere og partier ikke synes at kunne få øje på, bør involvere en afslutning af Europas neokoloniale fratagelse af ejendomsret i det afrikanske område og måske komme frem til en fælles, økonomisk relation mellem selve Europa og Afrika efter den gode model, som Kina gennemfører i Centralafrika. En sådan udvikling, der ikke er aggressivt udnyttende eller politisk anmassende, kunne lægge fundamentet til fremtiden for et helt kontinent, der alt for

ofte har været offer for Vestens aggressive kapitalisme.«

Gnerre har fået tilsendt Helga Zepp-LaRouches fulde appelskrift for den Europæiske Unions topmøde af særlig karakter, og det samme har mange personer omkring den nye, italienske regering, for hvem dette er et absolut afgørende spørgsmål.

Foto: Orazio Maria Gnerre (t.h.). Foto fra 2015.

Kina går sammen med FN's Fødevarer- og Landbrugsorganisationer for at afslutte fattigdom og sult; Afrikanske nationer går også med

14. juni, 2018 – En begivenhed, der blev sponsoreret i fællesskab af to kinesiske anti-fattigdomsorganisationer og tre FN-fødevarer- og landbrugsorganisationer, blev afholdt i Rom i sidste uge, for at fokusere på samarbejde for globalt at lykkes med de to første mål i »Agenda 2030« for at afslutte fattigdom, og at afslutte sult frem til dette år, inden for det mål, der bærer navnet FN's Verdensmål for bæredygtig udvikling (SDG; Sustainable Development Goals). En fælleserklæring blev udgivet om en styrkelse af partnerskabet mellem organisationerne.

Dette møde i Rom 6.-8. juni, som også involverede deltagelse på højt plan fra fire afrikanske lande – Tchad, Kenya, Senegal og Ghana – lancerede en kampagne for at indsamle case studies over fattigdomsreduktion fra hele verden, der skal være til rådighed gennem en lettilgængelig database, som Kina etablerede i 2017, ved navn *Global Poverty Reduction Online Knowledge Sharing Database* (Online fælles videns-database for global fattigdomsreduktion). En ny bog blev udgivet, *The Way Forward; Stories of Poverty Reduction in China* (Vejen frem; historier om fattigdomsreduktion i Kina.)

Forummets medsponsorer var: FN-organisationerne FAO (Fødevarer- og Landbrugsorganisation); IFAD (International Fond for Landbrugsudvikling) og WFP (Verdensfødevarerprogrammet); plus Kinas IPRCC (Det Internationale Fattigdomsreduktionscenter i Kina) og CIIC (Kinas Internet-Informationscenter).

Arrangementet i Rom fulgte efter et i Beijing med titlen Kinas Internationale Forum for Fattigdomsreduktion 2018, der også så deltagelse fra Verdensbanken, Asiatisk Udviklingsbank og andre institutioner. De seneste tal om Kinas fattigdomsreduktion, der blev givet på maj-begivenheden, fastslår, rapporteret af CGTN: »I alt blev 55,64 million kinesere med bosted i landdistrikterne løftet ud af fattigdom fra 2013 til 2016, og mindst yderligere 10 mio. vil ryste fattigdommen af sig i år, hvilket betyder, at antallet af kinesere i landdistrikterne, som er blevet løftet ud af fattigdom i løbet af fem år, vil overstige 65 mio. – groft regnet svarende til befolkningen i et større, europæisk land, såsom Storbritannien, Frankrig eller Italien.« Beijing-mødet lancerede en pris for fremragende tilfælde af succes, med titlen, »Global opfordrings- og udfordringspris for bedste praksisser til reduktion af fattigdom«.

Disse møder og initiativer viser Kinas bestræbelser på at gå ud med sin anti-fattigdomssucces. Med hensyn til forbedring af landbrug og indkomst, skiller Kinas rekord sig ud i forhold til de falske anti-fattigdomsprogrammer, der karakteriserer

årene 2000-2015 med FN's såkaldte Millennium-erklæring – udarbejdet af det Britiske Udenrigsministerium, og hvor forskellige former for fremgangsmåder blev promoveret for at tjene det i forvejen eksisterende City of London/Wall Street monetære system og handelssystem, som oprindeligt forarmede folk. Grundlæggende set involverede disse kyniske programmer som regel at forbinde lokale landmænd til »verdensmarkeder« ved at knytte deres indsats til en »værdikæde«, der i praksis for det meste betød udnyttelse. For eksempel, efter det caribiske jordskælv i 2010, forbandt »hjælpeprogrammer« mangodyrkere i Haiti til at levere billig mangomasse til Coca Cola til salg af trendy frugtdrikke i USA og Europa. Haiti blev efterladt forarmet.

I modsætning hertil involverer de kinesiske anti-fattigdomsprogrammer i landdistrikter at etablere transport, elektricitet, vand, boligforbedring og at identificere, hvordan man enten opgraderer den eksisterende produktion af afgrøder, eller også introducerer nye afgrøder, der er bedre egnet til området, samt/eller tilbyde flytning. I dette forløb sørges der for bedre sundhedsomsorg, uddannelse og kulturelle aktiviteter.

Talere på Rom-begivenheden gennemgik omfanget af den kinesiske succes og, hvad der nu må gøres internationalt. »I løbet af de seneste 40 år hr Kina løftet 700 mio. mennesker ud af fattigdom, hvilket udgør over 70 % af den globale fattigdomsreduktion. Kina har sat et mål for fjernelse af den resterende fattigdom frem til 2020, et årti foran FN's mål«, rapporterede CGTN 6. juni.

FAO-vicegeneraldirektør for programmer, Daniel Gustafson, der talte om den globale udfordring, sagde, »henvend 703 mio. mennesker lever fortsat i ekstrem fattigdom ... og tallet for mennesker, der lider under kronisk manglende sikkerhed for fødevarerforsyning, var 815 mio. i 2016, en stigning fra 777 mio. i 2015«.

Kinas internationale aktiviteter imod fattigdom og sult til dato blev gennemgået af Niu Dun, kinesisk ambassadør til FAO. »Vi har hidtil sendt flere end 1.000 eksperter og teknikere til Afrika, Asien, det sydlige Stillehavsområde, Latinamerika og Caribien for at hjælpe lande med at forbedre deres sikkerhed for fødevareforsyning.« Niu sagde, at rammen for samarbejde kommer fra FAO's programmer Syd-Syd- og Trekantsamarbejde.

Repræsentanter for hvert af de afrikanske lande, der deltog, gav specifikke oplysninger om deres nationers aktiviteter.

Foto: Grundskolen i Hujiaying i Kinas fjerne Shaanxi-provins er en af de skoler, der nyder godt af det kinesiske program, 'gratis frokost for børn'. Foto fra 2012.

Kina afsætter 10 mia. dollar til den Nordlige Arktiske Rute og tilknyttede projekter

13. juni, 2018 – På sidelinjerne af Shanghai Samarbejdsorganisationens topmøde 9.-10. juni i Qingdao, Kina, mødtes ledere af Ruslands Vnesheconombank (VEB) og China Development Bank (CDB) for at underskrive en af deres landes største bilaterale investeringsaftaler nogensinde. Ifølge GBTimes medienetværk i dag, har CDB indgået aftale om at låne op til 65 mia. yuan, svarende til 600 mia. rubel (\$10 mia.) til Ruslands VEB til finansiering af projekter under Beijings Bælte & Vej Initiativ og den Moskva-ledede Eurasiske Økonomiske Union (EAEU).

Under denne aftale kunne CDB og VEB sammen finansiere henved 70 projekter, godkendt af parterne, især i det arktiske område. »Inden for denne koordinering har vi en række betydningsfulde projekter, i særdeleshed dem på den Nordlige Sejlroute og på Kina-Europa højhastigheds-forbindelsen. Der er i øjeblikket omkring 70 projekter, vi sammen kunne finansiere, og som ville bidrage meget til at koordinere integrationsprocesser«, citeres VEB-formand Igor Shuvalov for at sige i en selskabs-pressemeddelelse.

Michele Geraci, medlem af den nye italienske regering, giver noget at tænke over med hensyn til samarbejde med Kina

13. juni, 2018 – I en artikel med titlen, »Kina og regeringen for forandring«, har den nyudnævnte viceudenrigsminister for Udviklingsministeriet, prof. Michele Geraci, opregnet 11 sektorer, inden for hvilke Italien burde samarbejde med Kina inden for rammerne af Bælte & Vej-politikken. Geracis artikel blev udgivet på beppegrillo.it-bloggen den 11. juni. Her følger nogle uddrag:

»En udenrigs- og økonomipolitik, der giver Kina mere opmærksomhed, vil øge sandsynligheden for regeringskontraktens succes. Ja, Kina kan spille en rolle inden for stort set hvert eneste punkt i kontrakten – for nogles vedkommende en udfordring, for andre en mulighed.«

Det første punkt er finanspolitikken. »Hvem kan hjælpe os med at styre gæld og 'spread' – forskellen på obligationers udbuds- og efterspørgselspris? Kina. Hvis ECB begynder at afvikle QE (kvantitativ lempelse), med rentestigning til følge, vi Italien søge andre købere til sine lån, købere, der har rigelig likviditet, en strategisk interesse i at opbygge relationer med Italien, og som søger investeringer med højere afkast end dem, Amerika og Tyskland kan tilbyde. Kina ejer, hvad der svarer til \$3 billioner i valutaeserver, som tidligere ikke altid er blevet investeret optimalt.«

Kina kan lære Italien, hvordan man håndterer folkevandringer, med Kina, der har »håndteret verdens største folkevandringer fra landområder til byområder, med op til 18 mio. mennesker om året i 40 år«. Kina byggede først infrastruktur og flyttede dernæst mennesker.

En skattereform fungerer bedre med udenlandske investeringer. Hvorfra? Fra Kina. Greenfield-investeringer er at foretrække, som i Ungarn.

Lov og orden: Kina er den nation, hvor dette fungerer bedst. »I Kina kan kvinder gå på gaden om natten uden den frygt, der dominerer os.«

»Fremstillet i Italien« og eksport. Kina er markedet med størst potentiale. E-biler: Kina er det land, der investerer mest i e-biler.

Infrastruktur: »Hvilket land har det største knowhow og investerer mest i hele verden i udvikling af transport, jernbaner, havne? Kina.

»På dette historiske tidspunkt er Kina det land, der besidder den højeste viden om udvikling af infrastruktur og er stadig meget interesseret i at investere i Italien gennem projekter, der øger produktiv kapacitet, såsom havnen i Trieste, men ikke kun den. Tilgængelige tal siger, Kina har investeret over \$300 mia. alene i projekter knyttet til infrastruktur, heraf \$100

mia. i Afrika og \$50 mia. i Europa. Lad os blive vant til at have med tolv-cifrede tal at gøre.»

»Afrika og migranter. Hvem kan hjælpe Afrika? Kina.« Geraci rapporterer, at Kina er det land, der investerer mest i Afrika, og takket være Kina, er fattigdom i Afrika for første gang begyndt at falde. »Kina tilbyder Europa og Italien i særdeleshed en historisk mulighed for at samarbejde om social-økonomisk stabilisering af Afrika, som vi absolut ikke bør forpasse; vi må derfor styrke samarbejde mellem Italien og Kina i Afrika.«

»Samarbejde med Rusland. Hvor findes der et mere venligtsindet land over for Rusland, der kan hjælpe os med at omskrive geopolitik i Asien? Kina.« »Netop som et meget grimt G7, symbol på vestligt forfald, fandt sted i Canada, var Putin her i Beijing, og Trump ville tage af sted til Singapore for at møde Kim Jong-un ... Det er meget klart for mig, hvem, der bliver de væsentlige spillere i det næste årti. Ophævelsen af sanktioneerne må også placeres på et større skakbræt for at udvikle tættere relationer med resten af den asiatiske verden.«

**Xi angriber voldsomt
civilisationernes sammenstød
på basis af
nulsumsspil og opfordrer til**

ny international win-win-orden

10. juni, 2018 – Efter indledningsvist at citere Konfutse, brugte den kinesiske præsident Xi Jinping sin hovedtale til Shanghai Samarbejdsorganisationens topmøde 8.-9. juni til at understrege, at »Shanghai-ånden, en skabende vision, der transcenderer forældede koncepter, såsom civilisationernes sammenstød, kold krig og nulsums-mentalitet, har vendt et nyt blad i de internationale relationers historie og vundet voksende støtte fra det internationale samfund«. Han sagde, at »stræben efter samarbejde til gensidig fordel repræsenterer en stigende tendens«, og yderligere: »Alt imens vi fortsat hører en sådan retorik som civilisationernes sammenstød eller den ene civilisations overlegenhed over en anden, så er det imidlertid civilisationernes forskellighed, der opretholder menneskeligt fremskridt. Ja, gensidig læring mellem forskellige kulturer er en forhåbning, som alle folkeslag er fælles om ... Vi bør afvise koldkrigsmentaliteten og konfrontation mellem blokke og modsætte os praksisser, der går ud på at søge absolut tryghed for én selv, på bekostning af andre, for således i stedet at opnå tryghed for alle.

Vi bør være fortalere for ligeværdighed, gensidig læring, dialog og inddragelse mellem civilisationer. Det er vigtigt, at vi overvinder kulturelle misforståelser, sammenstød og overherredømme gennem udvekslinger, gensidig læring og sameksistens.«

Xi vendte sig dernæst mod specifikke forslag for SCO, inkl., at Kina vil etablere en ny, særlig lånefacilitet til \$4,7 mia. inden for rammerne af SCO Inter-Bank Consortium, for at skabe udvikling i SCO-nationerne. Han sagde, at »Shanghai-ånden er vores fælles aktiv«, der kan vejlede gruppen til at »opbygge en åben, inkluderende, ren og smuk verden, der nyder varig fred, universel tryghed og fælles fremgang. Til dette formål

vil jeg gerne foreslå følgende:

- »Respektér hinandens valg af udviklingsvej ... styrk harmoni og enhed ved at søge fælles fodslag og tilsidesætte uoverensstemmelser.«
- »Bekæmp 'tre onde kræfter', som er terrorisme, separatisme og ekstremisme [og] styrk samarbejde omkring forsvarssikkerhed.«
- »Opbyg en stærk kraft til opnåelse af fælles udvikling og fremgang. Vi bør øge komplementariteten af vore respektive udviklingsstrategier, fortsat fremme Bælte & Vej-samarbejdet under princippet for levering af fælles fordele gennem udstrakt rådslagning og fælles bidrag, fremskynde facilitering af regional handel og fremskynde gennemførelsen af Aftalen om Facilitering af International Vejtransport, samt andre samarbejdsdokumenter. Kina vil byde alle parter velkommen til den første Kinesiske Internationale Importudstilling, der skal afholdes i Shanghai i november i år. Den kinesiske regering støtter opførelsen af et demonstrationsområde i Qingdao til Kina-SCO lokalt økonomi- og handelssamarbejde og vil etablere en komite for juridiske tjenester for SCO-medlemslande, og som skal yde juridisk assistance til erhvervssamarbejde ... «
- Xi støttede igangværende programmer, såsom »ungdoms-udvekslingslejren, samt sikre solidt fremskridt i samarbejdet om uddannelse, videnskab og teknologi, kultur, turisme, sundhed, katastrofehjælp og medier«. Han sagde ligeledes, at »Kina tilbyder at yde meteorologiske tjenesteydelser til alle parter, der bruger dets Fengyun-2 vejr-satellitter«.
- »Gennem at indgå i dialog med IMF og Verdensbanken og andre internationale finansinstitutioner, kan vi bidrage med vores andel til at løse brændpunkter og forbedre den globale regeringsstyrrelse.«

Hele Xis tale til SCO-topmødet kan læses her:

Foto: Kinas præsident Xi Jinping. Arkivfoto.

**Silkevejsånden er
smittefarlig!
Hovedtale af Helga Zepp-
LaRouche, Schiller
Institutets
konference i New York,
9. juni, 2018: Dona Nobis
Pacem
– Giv os fred, gennem
økonomisk udvikling**

Jeg er faktisk meget optimistisk med hensyn til situationen. Jeg mener, der absolut er en mulighed for, at vi i den nærmeste fremtid vil se fremkomsten af et fuldstændig Nyt Paradigme for civilisation. For allerede på nuværende tidspunkt samles flertallet af nationer omkring ideen om, at der findes én menneskehed, og som tilhører en højere orden end nationale interesser og end selv geopolitisk konfrontation. Aldrig før har modsigelsen mellem og åbenheden i kampen mellem det Nye Paradigme og det gamle paradigme været mere åbenlys end netop nu. Denne konference blev oprindeligt planlagt for at

fremskynde denne proces ...

Download (PDF, Unknown)

Øvrige talere på Panel I:

Jason Ross, medforfatter af rapporten "Forlæng den Nye Silkevej til Vestasien og Afrika; En vision for en økonomisk renæssance".

Dr. Xu Wenhong, vicegeneralsekretær for Bælte & Vej-studier, det Kinesiske Akademi for Samfundsvidenskaber, Ét Bælte, én Vej-initiativet.

Dmitry Polyanskiy, første permanente vicerrepræsentant for den Russiske føderation til FN.

Diskussion.

Xi Jinping påkalder ånden fra Konfutse for SCO's skabelse af en 'verden med varig fred'

10. juni, 2018 – I Xi Jinpings åbningsbemærkninger til banketten, hvor han bød delegationerne til Shanghai

Samarbejdsorganisationens topmøde i Kina velkommen, vendte Xi sig mod Konfutse som kilde til de dybtgående og poetiske koncepter, der er nødvendige for at afstikke retningen for SCO's – og verdens – aktiviteter. Efter at fastslå, at det var en glæde at modtage hans gæster i Qingdao, Shandong-provinsen, sagde Xi, som det rapporteres af *Xinhua*:

»Shandong er Konfutses hjemprovins og konfucianismens fødested. Konfucianisme, der er en integreret del af den kinesiske civilisation, mener, at 'en retfærdig sag bør forfølges for det almene vel', og den er fortalere for harmoni, enhed og et fælles samfund for alle nationer, sagde Xi til gæsterne. Konfucianismens understregning af enhed og harmoni har meget til fælles med Shanghai-ånden[1], nemlig gensidig tillid, gensidig fordel, ligeværdighed, rådslagning, respekt for forskellige civilisationer og forfølgelse af fælles udvikling, sagde han. 'Shanghai-åndens fokus på at søge fælles fodslag samtidig med, at man sætter forskelligheder i baggrunden og forfølger gensidigt fordelagtigt samarbejde, har vundet udbredt, international opbakning og støtte', sagde den kinesiske præsident.«

Senere, i sine officielle bemærkninger til topmødet, med titlen, »Bær Shanghai-ånden fremad for at opbygge et fællesskab for en fælles fremtid«, indledte præsident Xi sine bemærkninger med følgende:

»I denne vidunderlige juni måned er det mig en fornøjelse at byde jer alle velkommen til den pittoreske by Qingdao, til det 18. møde i Shanghai Samarbejdsorganisationens Medlemsstaters Lederråd. For mere end 2.500 år siden havde Konfutse, den store, kinesiske filosof, dette at sige: 'Hvilken fryd at venner kommer langvejs fra!' Det er derfor af særlig betydning, at jeg er vært for distingverede gæster i Shandong, Konfutses hjemprovins, til et topmøde, som vil kortlægge SCO's fremtidige kurs.«

I den samme tale påkaldte Xi ligeledes ideerne hos Mencius, en

elev af Konfutse:

»Mencius, en anden kinesisk filosof fra gammel tid, observerede rammende, 'Når Konfutse ser ned fra toppen af Dongshan-bjerget, ser han det lokale kongerige Lu; når han ser ned fra toppen af Tai-bjerget, ser han hele landet.' I en tid, hvor verden undergår stor udvikling, transformation og tilpasning, må vi sigte højt og skue langt og holde trit med både verdens og vor tids underliggende tendens, for at arbejde for mere fremskridt for den menneskelige civilisation.«

Foto: Kinas præsident Xi Jinping taler til SCO's topmøde i Qingdao, Kina.

[1] Dvs., kerneværdierne for Shanghai Samarbejdsorganisationen, SCO.

Direktør for FN's Verdensfødevareprogram tilskynder til anvendelse af den kinesiske model for at takle fattigdom i Nordkorea

14. maj, 2018 – Den administrerende direktør for Verdensfødevareprogrammet, David Beasley, har netop 8.-11. maj gennemført et besøg i Nordkorea for at vurdere behovet for nødforsyninger af fødevarer dér. I et interview 12. maj til Kinas Tv-netværk CGTN sagde Beasley, at han ikke havde fundet nogen trussel om hungersnød i D.P.R.K., men derimod en stor trussel om, og eksistensen af, under- og fejlernæring.

Korrespondent Hou Nu spurgte Beasley om hans opfattelse af de »fremtidige udsigter for samarbejde«, efter han havde talt med repræsentanter fra Kinas Landbrugsministerium, og, om Kinas »erfaring inden for fattigdomsreduktion« kunne hjælpe andre lande i verden.

»Kina er en fantastisk succeshistorie med hensyn til at adressere sult i verden. Vores mål er at afslutte sult i verden frem til 2030«, svarede han. »Det kan vi ikke gøre uden Kina. Og Kina har været en model for resten af verden at følge mht. ... at afslutte sult. For, raten af alvorlig fattigdom er netop faldet – det er uden fortilfælde – for over 800 million mennesker! Og under mine møder med Kinas ledere, siger jeg: 'Ligesom USA gjorde for årtier siden, [med] denne succes, må I hjælpe resten af verden. Og vi må gå i partnerskab sammen, så vi kan afslutte sult i alle lande i verden, og jeres succes er en model, der bør gentages'.«

Foto: Adm. dir. for FN's Verdensfødevareprogram David Beasley besøgte i sidste uge Nordkorea i fire dage, hvor han også besøgte landbrugsområder. (Foto fra 2017.)

Valget af Mahatir i Malaysia har globale implikationer

10. maj, 2018 – Ligesom Brexit-valget til fordel for Storbritanniens udtræden af EU, valget af den filippinske præsident Rodrigo Duterte og valget af den amerikanske præsident Donald Trump, så repræsenterer dr. Mahatir Mohamads tilbagevenden til lederskabet i Malaysia det igangværende paradigmeskifte og kunne potentielt have en betydningsfuld indflydelse på løsningen af kriser i Mellemøsten og andre

udviklingsområder i verden.

En erhvervsmand, der har arbejdet tæt sammen med Mahatir og dennes førende, økonomiske rådgiver, Daim Zainuddin, omkring projekter i hele verden, sagde til *EIR* i dag, at han har set, at Mahatir stadig nyder en enorm respekt i hele verden, inklusive i særdeleshed i de islamiske nationer, for sit forsvar for udvikling og suverænitet.

Man bør huske, at *EIR* i stor udstrækning cirkulerede Mahatirs taler og skrifter i hele verden i den periode, hvor Mahatir stillede sig i spidsen mod George Soros og IMF efter »Asien-krisen« i 1997. På det tidspunkt kørte *Wall Street Journal* en vildt irrationel reaktion på forsiden: »Malaysias Mahatir finder underlig kilde til Soros-kampagne: Asiatiske landes medier bruger den amerikanske konspirationsteoretiker Lyndon LaRouche, jr.« Argentinas præsident Nestor Kirchner og andre verdensledere blev influeret af Mahatirs mod og hans demonstration af, at en nation kunne overleve et britisk finansstormløb ved at gå op imod det.

Igen i dag kunne dette få en effektiv virkning og bidrage globalt til transformationen til det Nye Paradigme. Mahatir gav i dag i sin pressekonference udtryk for sin stærke støtte, både historisk og endnu i dag, til Bælte & Vej-processen.

I et interview med *EIR* den 16. feb., 2016 kommenterede dr. Mahatir sit møde med Xi Jinping kort tid efter, at præsident Xi annoncerede den Maritime Silkevej i Indonesien. Han og Xi skabte en ny organisation ved navn »Ching Ho-foreningen«, navngivet efter admiral Ching Ho (Zheng He), der anførte den enorme armada af kinesiske skattefartøjer i det 15. århundrede. Mahatir sagde:

»[Ching Ho] er en bemærkelsesværdig leder, en bemærkelsesværdig mand. Han kom med meget magtfulde styrker, ikke for at erobre, men for at etablere diplomatiske relationer med lande. Kina har aldrig forsøgt at erobre lande.

De ønskede at etablere diplomatiske relationer og handel med disse lande. Dette står i modsætning til de første portugisere – med Vasco da Gama, Alfonso de Albuquerque og Diego Lopes de Sequeira – som kom her med det formål at erobre. Portugiserne ankom i Malacca i 1509. To år senere erobrede de Malacca. Kineserne havde været i Malacca i mange, mange år før dette, og erobrede aldrig Malacca, til trods for, at de havde så mange kinesere i dette land, der kunne have dannet en femte kolonne for dem. Men de prøvede aldrig på at erobre det. Så der er forskel på Ching Ho og portugiserne og de andre europæere. Ching Ho etablerede venskaber. Så denne forening, som vi vil danne, sker for at fejre venskab mellem nationer. Der bliver en pris for folk, der arbejder mest for at frembringe venskab mellem lande.« (se *EIR*, 7. marts, 2014, »Mahathir: The British Empire and Its U.S. Minions Foment Global War«)

Foto: Dr. Mahatir Mohamad bliver verdens ældste, valgte leder. Hans opposition har netop vundet et flertal i Malaysias parlament med 112 pladser over det regerende partis 76 pladser – det første regeringsskifte, siden uafhængigheden fra briterne i 1957.